

Od jednoho čtenáře:

Rád bych se podělil s ostatními o svůj zážitek k tomuto tématu.

Po přijetí Kříže ve mně vznikly jakési blíže těžko definovatelné rozpory. Tyto nejasné rozpory vyvolaly další rozpory – jak to, že mám takové divné vnitřní stavy, když toužím sloužit Bohu? Jsem snad nehoden ten kříž mít? Nebo je ve mně tolik zla? Otázka stíhala otázku a tlak ve mně se stupňoval. Příčinu jsem hledal v sobě, ve své malosti, špatnosti, karmě, a kdo ví čem dalším. Nakonec jsem kříž odložil a nenacházel odvahu jej nosit. Až mne jeden známý nezaujatě a bez jakýchkoliv hodnocení navedl na to, podívat se na vše jinak, pod jiným úhlem pohledu. Bez analyzování svých pocitů, bez hledání příčin a různého sebezpytu, který je mezi námi čtenáři dost oblíbený. Řekl mi: zkuste si klást jednoduché otázky a na ně si dejte jednoduché odpovědi a vše ostatní zkuste od sebe odhodit. Věříte v Boha? Ano? Jeho vnější, pro nás nějak zjevnou symbolickou formou je kříž. Když věříte v Boha a chcete Jej milovat, pak k tomu máte fyzickou symboliku v kříži, jako nějaké bráně k Němu. Kříž není On, ale jen dvířka na cestě k Němu.

Kříž nemá nic společného s lidmi, organizacemi, ani s ničím dalším. Je jen Bůh a vy a mezi tím je kříž. V čem tedy spatřujete svůj „problém s křížem“? Není to snad v pozemských vazbách? Tedy, kdo vám jej dal, nebo jestli jste kříž chtěl za jiných podmínek, nebo jestli jste si k tomu vytvořil nějaké své představy, které se nesplnily, atd.? Dejte to vše pryč a celý problém zkuste zjednodušit na tu prostou větu – Je Bůh, v něhož věřím a já, který k Němu toužím. Je tu kříž, jako spojovací prvek mezi mnou a Jím – proč bych tedy měl mít jakýkoliv „problém s tímto křížem“, když nemám „problém s pojmem Bůh“?

Když jsem o těchto prostých větech přemýšlel pár dnů a odehnal všechny ostatní myšlenky, zůstala jen úleva a pocit osvobozujícího odpadnutí jakéhosi břemene. Nyní to vnímám podobně jako ty tyče v záhrobí, které si člověk sám vytvoří nějakým komplikovaným postojem, tyče, které člověk může překonat právě jen a jen tím, že odloží všechny ty předsudky, názory, rozpory a „zjednoduší svůj postoj“ na prosté a jednoduché věty, které míří k cíli jako šíp. Všim pronikají, s ničím se nespojují a tak proletí všim, ...i těmi tyčemi.

Po tomto intenzivním prožití ode mne odpadly všechny pochybnosti, různé mučivé stavy mysli, otázky a já si našel novou, nekomplikovanou cestu ke kříži. Radostně jej nosím s vděčností a bez vnitřních rozporů.

Jako člověk, který překonal "tyče" a právě v současnosti se toto téma oživuje mezi zpečetěnými, tak v sobě hledám, jak bych přispěl k porozumění ještě víc. Když mi bylo dovoleno vědomě, za fyzického života, toto prožít - tak abych rád vydal také svědectví (skrže tento web) ku pomoci dalším lidem, kteří se ocitají před těmito "tyčemi" v současnosti. Říkám si, že bych vřele doporučil každému přečíst si Můru - ta mi objasnila, jak urputně působí myšlenkové formy a podle mne, jak svou situaci chápu - i toto vědění mi také nyní pomohlo být silnější a nepodlehnout myšlenkovým formám. A tyto boje se nyní tady tvrdě svádějí už ve fyzické rovině, jak vidíme. Takže to prožívání "tyčí", jak sledujeme, je nyní (podle mne tlakem Světla) posunuto ze "záhrobí" už do fyzické roviny. A proto ty myšlenkové i

citové formy útočí mnohem ostřeji a pokud v knize Můra to můžeme sledovat, že toto bylo výjimečně u jednoho citlivého člověka, dnes je tomu jinak...(jen to vše všichni tak fyzicky nevidíme, ale žijeme...). Podle mne útok těchto forem probíhá na všechny lidi a je to také způsob třídění, jak porozumí a nenechají se vláčet temnem. A ti, kteří jsou zpečetění - ti především a tlak na ně je největší....

Především **CHCI opět ZDŮRAZNIT**, že se mi skutečně **rozsvítilo až díky knize MŮRA/pozn. admin-kniha je ke stažení v sekci kontakty/stažení: <http://otazkyprozivot.cz/stazeni/>**. Také je pravda, že tam jsem uviděl svůj omyl, ale ještě jsem nevěděl, jak s tím naložit. Došel jsem k tomu, že je velice důležité, aby si člověk uvědomil, že také podléhá myšlenkovým formám a že je NEZBYTNÉ, aby je odvrhl. V Můře to může člověk pochopit lépe a obrazněji si to představit. Já sám jsem ji četl nejméně pětkrát.

Je velmi důležité, aby si lidé uvědomili, že prožívají a odžívají své myšlenkové formy (možná i z minulých životů) a že je nezbytné je vyčistit, místo je přiživovat, aby se tak nakonec od těch shromaždišť mohli odpojit

Lidé hledají problém, jako i já, všude možně, jen ne **ve svých myšlenkových formách**. Já sám na sobě jsem prožil, že člověk vůbec prakticky neví, co jsou to myšlenkové formy v dnešním životě, lidé mají o tom naivní nebo žádné představy. Také jsem to neměl ujasněné, jak se žijí, prožívají, jak je to trpké a těžké. Lidé většinou hledají nějaké viníky - to se ale musí podívat na svoje myšlení. Rozum dělá ten problém!!!! Všichni jen citují Slovo, ale nemají porozumění, jak to v životě funguje a **to je přece to hlavní...**